



En salme.

Foruden tro vil ikke kan
 Vor Herre Gud behage;
 Thi hvad der er af syndesand
 Maa og af synden smage.

Som beste træ har bitter frugt
 Og kan kun saadan bære —
 Den smager ondt, har ilde lugt,
 — Det kan ei andet være.

Ved Adams fald vil alle blev
 Som beste træ i floven,
 Der kun de onde frugter drev
 Og overtraadte loven.

Men Gud i naade til os saa,
 Og med sin Søn os sendte,
 At vi kan liv og frelse saa,
 Som før i synden vendte.

Ved vand og aand et rensibad
 Han naadelig indfætter,
 Der fører han os synden af
 Og ganske rene toetter.

Der gleder han os Sønnens dragt,
 Det rene, hvide klæde,
 Der gaar han selv med os i pagt,
 Saa vi kan kristne hede.

Der faar vi troen i vort Hjed,
 — Den haand, som Jesus fatter,
 Thi vi er nu af Wandens fød
 Og naadens gave statter.

Og med sit ord han føde vil
 Den tro, han selv lod vandre,
 Saa vi i tro kan døse til
 Og blive ham en lifte.

Og nu vi bærer frugten fød,
 Der kan vor Gud behage;
 Thi vil er nu af Wandens fød,
 Som hans i alle dage.

Og for at vi ei skal forgaa
 Paa veien, vi skal fare,
 Han lod i nabverens os saa
 Det, som os kan bevare.

Det tegeme og blod, der blev
 Vor dyre løsepenge,

Og som vor frelser underkøst
 Og som vil stadig trænge.

Gud ske da lov for naad og nåd,
 For al sin store gave,
 Og for sit bedste nadverbord,
 Hvor jeg ham selv kan have.

D. Jonassen.

Salme 23, 4.

„Om jeg end skulle vandre
 I dødsryggens dal, frygter
 Jeg ikke for ondt; thi du er
 Med mig, din stæp og din
 Stav, de trøster mig.“

I denne herlige salme, hvorfra vort
 Sted er taget, priser David Herren som
 den gode hyrde, der beskærmer og for-
 sørger ham og lader ham skade hvide
 og vedertøngelse i nådens og trængsel-
 lens tid.

Det er den troendes forening med
 sin Frelser, som her behages under
 billedet af en hyrde og hans faar.

For at forstaa dette skønne billede,
 maa man hende til det fortrolige for-
 hold, som i østerlandene fandt sted mel-
 lem hyrden og de faar, han var sat
 til at vogte. Saaledes kendte hyrden
 ikke alene ethvert af sine faar, saa at
 han kunde nævne dem ved navn; men
 han kendte ogsaa deres særegne eien-
 dommeligheder og afspaltede sin hyrde-
 omsorg derefter. Faarene kendte ogsaa
 hyrden og fulgte hans fremme,
 naar han kaldte paa dem.

Dette fortrolige forhold anvender
 sangeren her i vor salme paa den tro-
 endes forening med Kristus. Ved
 den tanke, at Herren, den evige, ufor-
 anderlige er hans „hyrde“, kaldes Da-
 vids hjerte af glæde og saligt haab.
 „Der fattede ham intet“. Naar Kris-
 tus selv beskriver det indersige for-
 hold, som findes mellem ham og
 hans troende, da bruger han netop det
 samme billede om hyrden og hans
 faar. I Joh. 10, 11 og 13 betegner
 han sig selv som „den gode hyrde, der
 sætter sit liv til for faarene.“ Og i
 vers 27—28: „Mine faar hører min

røst, og jeg kender dem, og de følger
 mig, og jeg gleder dem et evigt liv og
 ingen skal rive dem ud af min haand.“

Er du, kjære læser, ved Guds naade
 kommen i samfund med Jesus, da kan
 ogsaa du sige: „Mit fattede intet.“
 Din hyrde, Jesus Kristus, som har
 givet sit liv hen for dig, han vil ogsaa
 skænke dig alle andre ting, du trænger
 haande til sjæl og legeme. Han vil
 føre dig ud paa „de grønne enge“ og
 lede dig hen til „de stille rindende van-
 de“. Ved at „gøde sit liv hen for
 dig“, har han sejret over alle dine sa-
 lighedsfjender, „illintetgjort døden og
 bragt liv og uforsvælgelighed for lyset
 ved evangeliet“. 2 Tim. 1, 10. Alt
 dette har han bragt tilrette for dig, og
 tilbyder dig det for ingen ting gjen-
 nem sit evangelium. „Kommer, kjøber
 og øder, ja kommer, kjøber uden pen-
 ge og uden betalning vin og mel“. Ef. 5, 1. Sandelig, den, som har en
 saadan hyrde, kan han trostefuldt sige:
 „Mit fattede intet“.

Ved troen paa ham eter du skyder-
 nes sociabelfe, retfærdighed, fred og
 glæde i den Helligaand. „Thi alle
 ting er ebers, vare sig Pontus eller
 Kyprios eller Aegypten eller verden eller
 liv eller død eller det nærværende eller
 det tilkommende; alle ting er ebers“. 1 Kor. 3, 22.

Endog døden, denne rædsomme fien-
 de, er ved Kristus sat ud af kraft. Den
 er „illintetgjort“, og er ikke mere af
 frygte for de troende. Tillidsfuldt
 kan du derfor sige: „Om jeg end skal
 vandre i dødsryggens dal, frygter jeg
 ikke for ondt; thi du er med mig, din
 stæp og din stav, de trøster mig“.

Blissheden om, at Herren som hans
 hyrde var med ham, endog i „dødsryg-
 gens dal“, naar de angstfulde tanker
 om død og dom trængte sig ind paa
 ham, borttog hos David frygten for
 døden.

Tanken paa døden og dommen vil
 vel sjældent bringe angstfulde og frygt-
 i de troendes hjerter. Dels er det
 Herren, der „hyrde“, der fører os med

i „dødsryggens dal“ for at bringe
 os til udryddelse og sundhedsfuldelse,
 og dels er det vore salighedsfjender, der
 jo saa gjerne vil berøve os troen og
 bringe fortvivelsens angstfulde tanker
 ind i vor sjæl. Men endog da, naar
 saadanne tunge stunder kommer over
 den troende, naar der i hans sjæl er
 mørkt som i graven eller hvidrygt, saa
 at han intet lys skimter og ikke ser no-
 gen redning, endog da behøver han
 ikke at „frygte for ondt; thi Herren er
 med ham“. Med sin „stæp og sin
 stav“, ved evangeliets livlige forjættel-
 ser, vil han føre ham ud igjennem til de
 stille rindende vand, — ja hvide bølger
 for ham ligesom hans fjender sine.

Og om han vel maa dø den timelli-
 ge død, saa ved han, at døden blot er
 bleven „en indgang til livet“. Døden,
 det største onde, er for den troende ved
 Kristus blevet det største gode, idet den
 fører ham fra „dette dødelige liv til
 det evige liv“.

Ved den timelige død ophører for
 den troende alle trangter, al synd,
 nød og jammer, og han bliver „sund-
 kommen befriet fra alt ondt“. Jesus
 skal „med sin hyrdestav“ ledjage mig
 forbi min grav.

Hans livens ord huseraler
 I dødens mørke dale,
 Han til sin Faders velbehag
 Har udført al min svære sag,
 Han har forsoning fundet,
 Og den for mig, for mig indbragt
 I himlen, hvor han sik almagt;
 Paa ham min tro er grundet,
 Til jeg har seier bundet. Amen.
 H. D. Bjerte.

Dr. Luther om ren lære og
 rent liv.

Det er aabenbart, at der er en saare
 stor forskjel mellem Lære og Liv,
 ligesom der er en stor forskjel mellem
 Himmel og jord.

Livet kan vel være urent, syndigt
 og strabeligt; men Læren maa være
 ren, pur og vis.

Livet kan vel fejle, saa det ikke

gjør alt, hvad læren kræver; men i aarene, siger Kristus, Mat. 5, 18., man ikke fælle i en tabbel eller et bogstav, om end Noet feiler i et ord eller en hel linje af læren (nemlig saaledes, at det ikke efterlever, hvad læren kræver).

Kærfagen er nemlig denne, at læren er selve Guds ord og Guds sandhed; men i livet er ogsaa der gjerning med. Derfor maa læren forblive ganske ren, og fejler man end i livet og er strøbelig, saa kan Gud vel have taalmobighed og forlade; men vil man forandre eller ophæve selve læren, hvorefter man skal leve, det kan Gud ikke taale, ja skal heller ikke taale det; thi det angaar hans høje guddommelige majestæt. Her glæder hverken forlæbelse eller at have taalmobighed; men man skal lade læren i fred og uanfæret.

Sand, levende kristendom.

„Træf det rette i fire ting, saa er du en god kristen.

Hvori? spørger du.

I troen, i livet, i lidelsen og i døden.

Troen gjør, livet beviser, lidelsen prøver, dyden kroner den kristne.

Troen lægger grundbodden, livet bygger paa grundbodden, livet befæster, døden fuldender bygningen.

Troen omfatter Jesus og siger: Du er min. Hvad du er, det er du for mig. Hvad du har, det er altsammen mit. „Herre, naar jeg kun har dig, spørger jeg hverken efter himmel eller ord; forsmagter end mit hjøb og mit hjerte, saa er Gud mit hjerteg tillykke og min del evindeligt.“

I livet aabenbarer hvor kærlighedsen sig, ligesom Paulus formaner: „Bænder i kærlighed.“ Denne lærer sig i Jesu arme og siger: Jeg er din. Hvad jeg er, det er jeg for dig. Hvad jeg har, er alt dit. Dig lever jeg, dig bor jeg, din er jeg, levende og død.

I lidelsen er det især taalmobigheden, der viser sig, efter Pauli formaning: „Bænder taalmobige i trængslen.“ Denne lægger sig ned for Jesu fædder og siger: Jeg vil bære Deres smerte; thi jeg har syndet mod ham. Røg paa mig, min Jesus, hvad du vil, naar du vil, saa meget du vil; jeg vil gjerne bære det.

Søger du forjet paa mig, saa giver det ogsaa kraft, — kraft til at bære, kraft til at overvinde. „Du er tro-

fast og lader ingen fristelse overhænge,“ og vil ogsaa gjøre, at min fædelse faar en ende, saa at „jeg kan taale det“.

I døden behøver frimobigheden prisen, den hænger sig ved Kristus og siger: Dødt du forbliver, min Jesus, der forbliver ogsaa jeg, „og jeg er vis paa, at hverken død eller lid skal kunne skille mig fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, min Herre“.

Jeg paa dit legem, Jesus, er et lem, Og derved træffer jeg mig i mit hjerte. Med dig jeg vandrer træffig bænken frem

Og skilles et fra dig ved dødsens eler smerte,

Men naar jeg dør, da dør jeg dig;

Et evigt lid det har du mig

Jo ved din død forhvervet.

Ved Guds naade vil jeg anvende al lid paa at tro ret, leve kristeligt, lide taalmobigt og dø glad, saa træffer jeg det rette i alle stykker.

H. Müller.

Et minde.

Seni en aften blev doktor Walser, der sad i klublokalet sammen med nogle venner, kaldt ud til en syg. „Det er svært at være syg,“ sagde en af vennerne, „ikke ro hverken dag eller nat. Lad patienter saa lidt morfin og kom saa igjen.“

Doktor Walser svarede ikke, men gjorde sig istand og gik. Han havde en temmelig lang vej at gaa og endda tre trapper op. Den gamle Weinerd, saaledes hed den syge, boede paa et tagkammer.

„De maa undskyldte, hr. doktor, at jeg uleiligher Dem, men jeg tror, jeg har ikke længe igjen, og jeg vilde gjerne høre, hvad De mener derom.“

„Ja, — De vilde vel gjerne leve endnu en stund, gamle ven,“ svarede lægen.

Weinerd rystede lidt paa sit holde hoved og sagde: „For min del, hr. doktor, vilde jeg helst gaa hjem endnu i denne stund, hvor jeg længe efter at maatte dandre; men jeg har en liden gut, han er mit eneste barnebarn; hans forældre er døde og han har ingen, der staar ham nær. For hans skyld vilde jeg gjerne leve endnu en stund. Han er 10 aar gammel og saa god og from. Men skulde han komme i hænderne paa dem, der gjør det dødt i ham, som jeg saa gjerne vilde skulde leve...“

„Hvad er det, De saa gjerne vilde, skulde leve i ham?“

„Gudsfrugt, hr. doktor, og fast tro og barnlig bøn. Na, at han aldrig maatte glemme at bede! Jeg har lært ham at fælde sine hænder, da han var en ganske liden gut. Men jeg taler til Dem, som var De en prest, og De er jo læge, og De...“

„Og De?“ gjentog Walser spørgende.

„Lægen er ofte forfloget“, sagde den gamle med et lidet smil, „til at behøve en Gud og frelser. Men sig mig nu, hvad De tror om min tilstand.“

Lægen spurgte frem og tilbage, undersøgte den syges hjerte og lunger og sad en stund taus.

„Nu, hr. doktor?“ spurgte den syge.

„Lang tid har De ikke igjen“, svarede lægen alvorligt, „i det højeste en 14 dages tid.“

„Jeg tænkte det, hr. doktor; tal skal De have.“

Lægen saa sig endnu engang om i tagkammeret og sagde: „God nat“, og gik; men han vendte ikke tilbage til klublokalet, men gik hjem. Forbauset saa hans gamle husholderesse paa ham. Saa tidlig plejede doktoren aldrig at komme hjem.

Doktor Walser satte sig ved sit skrivebord, tral en kuffet ud og greb en pakkede gulnet papir. Deriblandt laa et næsten ubøjet billede af en liden pige. Doktoren stillede billedet, saa lampelyset faldt rigtig godt paa det, og fordybede sig i trækene. Gamle Weinerds omsorg for sit barnebarn havde i længens skal fremdraget et minde, der førte ham 25 aar tilbage.

Han var dengang en dreng paa 7 aar og levede hos sin gamle bedstefader. Hans forældre var netop døde, medens drengen endnu var ganske liden. De — for netop 25 aar siden, scenen stod nu saa levende for doktor: Stuen med det grønne berrak, de gamle høitryggede stole og slaguret, der kunde spille — stillede den gamle et langt lys paa bordet, udtog af den gamle familiebibel det lille billede, som nu stod foran doktoren, stillede det op mod en bog, stattede det holde hoved mod den venstre haand, og saa raabte han: „Ernst!“

Doktoren huskede godt, hvorledes bedstefaderen havde taget ham paa sine knæ og lagt den hvide arm om ham.

„Ser du, Ernst,“ havde han sagt, „saaledes saa din moder ud, da hun endnu var næsten barn. Den mand, der senere blev din fader, har lavet billedet; men nu er begge døde, og hun

var mit eneste barn. Og da hun døde, havde hun kun et ansigt: Sorg for, hr. doktor, at Ernst bliver en from mand, og at han aldrig, aldrig glemmer at bede.“ „Jeg kan ikke længere beskytte dig,“ havde bedstefaderen sagt; „men jeg tænker, at naar du ser paa din moders billede, vil du aldrig glemme denne stund.“

Doktoren huskede saa godt, hvorledes han havde foldet hænderne og sagt: „Jeg vil bestandig bede til Gud, bedstefader.“

20 aar efter var bedstefaderen død. For sin søn søn havde han opsparet saa meget, at denne kunne studere.

Men aar kom, og aar gik, og de havde ubøjet mindet om sin aften. Bedstefaderens bøn og drengens løfte var glemte. Og den dreng, der ikke vilde glemme at bede til Gud, var bleven en mand, der smilte ad bøn og spottede kristendommen.

Men dette minde faldt med ung paa doktor Walsers hjerte i denne nat-tetime. Og jo mere han saa paa dette gamle billede af sin moder, jo mere han tænkte sig ned i erindringen, desto bittere fælte han det som en anklage, at han havde glemt sin bedstefader og sit løfte. Han søgte at sige det fra sig og sagde til sig selv: „Dette er jo barnagtighed; det er jo ren dandskab at skulle holde et løfte, som man har gjort som barn.“ Men underlig nok, han fik ikke knædden ud. Han gik næsten hele natten op og ned i bærelset med disse tanker, til det lygnede i hans sjæl, og han tog en beslutning, der gav hans hode og indre liv en helt anden retning.

Den næste dag gik han til gamle Weinerd og sagde: „De kan dø roligt, jeg vil være Deres barnebarn en ven og leder, om De vil betro ham til mig. Og det skal være min billigste opgave at sørge at bevare hans barnetro og barnbøn i livet.“ Saa fortalte han den syge, hvilket minde der var dult stillede hos ham forrige aften. Da greb gamle Weinerd doktorens haand og sagde: „Gudsfrugt, vis har Gud allevegne at drage menneskene til sig.“

H. O.

Gratis. Skriv til W. G. Johnson Co., 10 Washington Avenue Syd Minneapolis, Minn., og De erholder gratis en liden Bog med Beskrivelse over de norske Studentersangere's Hæf-tatur.

Min fader.

To mand rejste engang sammen paa jernbanen. „Ser De det holde stien paa den ene den anden, just som toget kjørte forbi et stort landgods. „Jeg er indvener, fortjante han, „de X. var en ganske fattig mand, og nu er han hele dette gods.“

„X. er ikke,“ svarede den anden, „han har det blot i brug saa længe.“

„Hvem er det da?“ spurgte den første. „Det gjør min fader,“ svarede den anden.

Toget rullede afsted fremad, og da de kom til en øgn, i hvilken flere store gruber fandtes, fortjante samtalen saaledes:

„Dr. B. var en fattig arbejdsmænd, men nu har han soungret sig op, saa han ejer alle disse gruber.“

„J. er ikke gruberne.“

„Hvem ejer dem da?“

„Det gjør min fader.“

„Dens fader var værre rig.“

„Ja, han er meget rig; alt jældet og alt guldet er hans.“

„De er gall!“

„Nei, jeg er ikke gal, men taler sandt og fornuftige ord.“

„Men hvem er da Dens fader?“

„Min fader er den, De kalder deres Gud. Han raader over himmel og jord, han opholder hvem han vil, han skal ogsaa have alle gjerninger frem for dommen.“

„De har ret. Den jeg tænkte jeg ikke over. Min nu er vi ved stationen, og jeg skal stige ud. Farvel!“

Guds Ord er sikkert.

(Dr. Walford.)

„Vi har det profetiske ord mere trofast.“ (2 Petr. 4, 19.)

„Gulde vilde fortælle end Gud selv kunde give mennesket for at bringe det til troen, som er dog kniet af dem saa sikkert, som denne hans frelste aabenbaring. Efter alle tegn og undere, efter alle himmelske aabenbaringer, det være nu af døde eller af engle eller endog af Gud selv, kan det den tvil opstaa eller vagnne paany: Kan jeg ikke have taget fejl? Kan jeg ikke have troet at jeg eller hørt noget, som kun var et foster af min fantasi, kun indbildning, kun en drøm?

Men Guds ord giver en uimodstaaelig, over enhver tvil hævet visshed. Dermed har mennesket, som at sigte, af Gud forest brens og segl paa, hvad det skal tro. Der har mennesket noget,

hvorefter han ret egentlig kan tage Gud paa ordet.

Kommer et menneske i tvil, om dette eller hint virkelig er Guds vilje, saa er et forbigaaende under eller en forbigaaende aabenbaring fra den anden verden, om han grundede sin tro derpaa, for altid tabt for ham. Ikke saaledes Guds ord. Det gaar ikke forbi, det bliver hos mennesket. Der har han en tilde, hvorefter han daglig atter og atter kan øse sandhed og klarhed. Der har han en forsamlings af raadgivere, som han daglig atter og atter kan spørge om raad. Der har han en maadskol, foran hvilken han, ligesom øpperkepresten i det gamle testamente, daglig atter og atter kan hente Guds svar.

Den hellige apostel Peter skriver derfor selv, efterat han havde berettet om den himmelske aabenbaring paa forklarelsens bjerg, ifølge Grundteksten: „Vi har et fastere, profetisk ord!“

Giv kirken de unge.

Blandt de mange pligter, som en menighed har at udsøve, er ogsaa den, at den bør brage omsorg for, at begavede gutter og ungdomme vler sig til kirken tjerneste, og at de kan faa den dertil fornødne forberedelse. „Mandens aabenbaring gives enhver til det, som er nyttigt.“ (1 Kor. 12, 7).

Om denne sag siger Luther: „I de sjunderlighed maa du der ogsaa indskærpe svrigheden og forældrene, at de maa regjere vel og holde sine børn til skole, og vise dem, hvoreledes de er styldige til at gjøre saadant, og hvilken fordommellig sand de begaar, naar de ikke gjør det; thi de omslytter og ødelægger dermed baade Guds og verdens rige som de værste fiender baade af Gud og menneskene. Hold ogsaa del frem for dem, hvilken gruelig skade de gjør, naar de ikke hjælper til at opdrage børn til prest, prædikanter, dommere osv., at Gud vil straffe dem forførdelig derfor; thi der gjøres det ret behov at prædike. Forældre og svrighed synder nu tilbag i dette stykke saaledes, at det ikke lader sig udfige; hvorefter han ogsaa noget grusomt skade dermed.“

Paa et andet sted siger Luther om den samme sag: „Nogle tænker, naar de kommer høit paa fraa, kun paa gods og ære, hvorefter de kan blive rige, komme end høiere op og stæffe sine børn stor arv, men beskriver sig ikke om barnetugt. Og som nogle nu siger: „Om min søn lærer saameget, at han kan fortjene stillingen, saa er han lærd

nos.“ Og naturligvis vil ingen opdrage børn anderledes end til flugt og nærlingsdet, tænker det ikke andet end at de er frie, og at det kommer alene an paa deres eget behag at opdrage sine børn, som de finder for godt, ganske som om der ikke var nogen Gud, der har befalet dem anderledes, men som om de selv var Gud og herre over deres børn.“

Men om der var et strengt, ordentligt regimente i verden, og der fandtes saadanne stabelige, onde mennesker, som ikke vilde forbedre sig og opdrage sine børn anderledes, saa skulde svrigheden straffe alle slige paa liv og gods eller jage dem ud i verden; thi saadanne folk er de allerverste og stabeligste paa jorden, saa hvortæn Tyst eller Tattar kan være saa stabelige. Karsagen er denne: saavidt det staar til dem, gjør de ikke andet end at føre baade geistlig og verdslig stand i undergang og forbørder baade husstand og barnetugt, saa der ikke bliver andet igjen i verden end vilde dyr og svin, som ikke duer til andet end til at fradse og fylde sig. Wert behov: naar man ikke opdrager børn til lærdom og kunst, men gjør idel fradser og druktenbolte af dem, som alene tragter efter sit søder, hvorefter fra vil man da tage prest, prædikanter og andre personer til Guds ords tjeneste, til kirkelige embeder, til skolelæreren og gudstjenesten? Hvortæn vil konger, fyrster og herrer, stader og laude tage laustere, raader, dommere, embedsmænd? Der er dog ingen landsky saa liden, at den kan undvære en dommer. Det skulde da være, at vi allesammen vilde lære og leve saaledes, at vi maatte lade være at omgaaes med de folk i verden, hos hvilke kunst og skrift bruges og æres. Hvad vilde det blive for en øde, affstellig verden! Da maatte jo baade den geistlige, verdslige, ætstabelige og hudlige stand gaa tilgrunde og verden rentud blive en ød øst. Men hvem hjælper dertil? Hvem er styldig i saadant vederstyggelighed uden netop saadanne vederstyggelige, stabelige, giftige forældre, som vel har børn, som de kunde opdrage til Guds tjeneste, men alene opdrager dem til dugens tjeneste? De og de og atter de over dem allesammen!“

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

DRS. ROBERTS, DORRIS AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Rod 490
TACOMA - - - W

Student-Supplies
OF
ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave. • • Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public.
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjeder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall-
TACOMA, - - - WASH

Lutherst Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Hverste Gud ord det nye Bænkingssted for Emigranter
til Sarge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionar,
træffes i Pilgrim-Hus og
saar Emigranterne til sted
Naad og Naad.
Bell, som kommer fra Berlin, tjener med Belt
Line Street car lige til Børn.

Skandinavisk Boghandel.
Et stort Udbalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.
Ordrer pr. Post ekspederes hurtigt.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

PHOTOGRAPHS
Aaberg
First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugesblad, a religious weekly, udgivet af metodistkirken for Pacific distrikt af den næste søndag ved en familie.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. D. Prus, 1701 So J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Ordal, Bellingham, Wash.

Pastor D. M. Tjernagel, Stanwood, Wash., er forretningsfører. Alle penge for Herold sendes til ham.

„Se paa den lyse-røde løp!“

Vi vilde jaare gjerne at være abonnenter skulle lære dette omkost udend og sluttig sange det med og for hverandre. D. M. Tjernagel.

I det vi kalder den afstrændende redaktør for hans trofaste arbejde for „Pacific Herold“, vil vi ogsaa takke ham for, at han har begyndt en vigtig subscriptionsliste, nemlig \$2.00 for nye typer for Herold. Hvis mange af Herold's læsere vil følge pastor R. G. Kablets eksempel, vil vi kunne få nye typer, som nu trænger. Herold er som alle missionærer fattig. Den vil derfor med tak modtage penge for nævnte størrelse.

Et ord til dem, som indbyrder artikler til Herold: Skriv kun paa den ene side af papiret. Skriv saa tydelig som mulig. Glem ikke at vedkommende maa altid enten sætte sit navn under titlen eller ogsaa sende navn og adresse paa et særskilt papir.

Hvis en indsender ønsker sit Brev tilbage, i tilfælde vi ikke kan bruge det, da maa man altid sende det med. Redaktøren vil gjerne være til tjeneste i alt muligt; men vi har saa meget arbejde ellers, at den uønskede indsender vil let forstaa, at vi ikke har tid eller raad til at skrive frem og tilbage angaaende stykker, som vi ikke kan bruge.

Til Herold's læsere vil vi gjerne henstille følgende: Du vil gjerne, at Herold skal være interessant og både opbyggeligt læsestof. For at Herold kan give disse krav, vil den anstrenge sig for at indeholde saa mange forskellige nyheder, især fra vestkysten, som mulig. Men nyheder kan redaktøren umulig skaffe, hvis ikke Herold's læsere rundt om i menighederne og paa missionsmissionerne indsender saadanne. Derfor, naar noget foregaar eller hændes i din menighed, som er af interesse for Herold's læsere, saa sæt dig med engang ned, skriv om det og send det til vor nyhedsredaktør.

Men ikke alene lokale nyheder kan du skaffe. Herold vil gjerne byde sine læsere kortere, interessante fortællinger. Naar du derfor træffer paa saadanne, saa send dem med engang til redaktøren.

Det kan jo være, at flere af disse ikke kunde benyttes; men derfor skulle man ligemeget gøre sig tid med at indsende saadanne, som man synes er gode.

Kun en ting eller et slags læsestof, som vi ikke vil have, det er saakaldte „Stribeartikler“. Pacific Herold vil altid uden ophør ved Guds naade „sribde den gode srib“, „føre aandens sward“, som er Guds ord. Den vil i troen paa Kristus kæmpe af alle kræfter mod synd og syndigt liv. Men i denne kamp tar vi ikke og vil vi ikke bruge andre vaaben end dem, som Gud har givet os i haende. Disse vaaben er til alle tider de samme, nemlig Guds ord, lov og evangelium. Dette vil vi til alle tider ved Guds naade holde fast. Vi er forvidst om, at alle Herold's læsere ogsaa vil dette.

Men i denne kamp mod synden ved at føre aandens sward, som er Guds ord, maa det først af alt holdes fast, at vi altid skal være „sandheden tro i kærlighed“. For at kunne være rustede med dette sludselag, er det nødvendigt, at vi ikke glemmer, at denne kamp mod synden maa altid først og fremst føres mod synden i os. Først da, naar ordets tværgede sward har faaet ramme vort eget hjerte, saa vi i en sand, levende tro er blevene Jesu discipule, vil vi i udmæthed ved den naade, Gud giver, kunne være „sandheden tro i kærlighed“.

Lovens hammer vil da først, saa den knuser benhjerter; Lovens speil holdes saaledes frem, at synderen, om han ikke ubødsdygtigt vender sig bort,

maa se sin synd, sin nøgenhed, sin skam og last. Men drives man af Kristi kærlighed, vil man ikke bruge Guds lov i had, i vrede eller af hevnløst mod medmenneskene. Nei da har man kun et maal for sig: Guds ære og sjælens frelse.

Er man „sandheden tro i kærlighed“, da vil ogsaa evangeliets ord lyde, ikke af stumpet, ikke paa beivngelse, men i sin fulde renhed. „Alt er rede, kommer, tjøder uden penge og uden betaling“. „Det er fuldbragt“. Man vil da beskifte sig paa at male Kristus for sine medmennesker i tale og skrift, som om han var „forvæstet blandt dem“.

Er man sandheden tro i kærlighed, vil man ikke være saa snar til at mistænke hinanden, eller tale om snevetsyn, uollje o. l. Men jo mere enfoldig den vildfarende er, des mere ønsker man inderlig, og beskifter sig paa at kunne se ham. Jo værdifuldere det er at kunne føre synderen paa ret vei, des mer anstrænger man sig for uafslædig at kunne redde ham. Drives man sandheden af Kristi kærlighed, vil man ikke tabe modet, saalænge der er en gnist af haab.

Er man sandheden tro i kærlighed, vil man ikke føre aandens sward for at kunne hyste bifald for egen dygtighed. Guds ære er alt, ens egen ære intet. Man kæmper for sandheden, fordi det er Guds sandhed. Man kæmper for at redde sjælene fra fordævelsen.

Saakaldte „sribdeartikler“ forfæller derfor sin hensigt af den grund, at det er alt for meget had og hevnløst, som kommer frem i dem. Man gentager og gentager: Jeg har sagt, vi har sagt, og glemmer at intet uden det, som Gud siger, har kraft til at knuse og læge.

Uf den grund, at vi mennesker altid skrives til denne forfærdelige synd at elske os selv og vort eget, men glemme Gud, derfor er det, at vi saa let bliver vrede, fornærmede og vensjer paa hvem.

Holdt vi stadig ved Guds naade dette for sig, at i kampen mod synd med aandens sward, gjælder det ene og alene Guds ære og sjælens evige salighed, h. d. skulle vi aldrig blive vrede eller fornærmede, men inderlig bedrøvet, høiet og knaget. Da vil vi uden ophør føre aandens sward.

Nære læser, Guds søn selv har utvødsloelig bevist sandheden af dette. Den første gang han traadte frem, som vor fædrefæder i kampen mod

djævelen, led det stadig: „Der staar skrevet“, „der staar skrevet“, „der staar skrevet“. Der han, som er vort hoved, ja som selv er Gud, saaledes kæmpet og sejret med Guds ords sward, da skal ogsaa vi kæmpe og sejre med det samme vaaben.

Er man saaledes rustet og i tro fører dette vaaben, da vil man ikke være bange for at nævne synden ved sit rette navn.

„Stikker eder ikke lige med denne verden“, siger den Helligaand ved Paulus til de troende. Men hvordan gaar det med dem? Saa mange besværrer ikke alene stikker sig lige med denne verden; men synes endog at anstrenge sig for at overgaa dem i synd.

I klæder, i pynt, i haab kan man ikke se nogen forskjel paa den forfængelige verden og mange, der vil være levende kristne.

I jag efter denne verdens gods, ære og anseelse, gaar mange, mange, som bærer det kristne navn, fuldt saa langt, som den pengegyerrige og ærgjerrige verden.

I nybelsen af mad og drikke til umaaelighed, er altfor mange menighedslemmer stulbige i ligbed med dem, „hvis Gud er bugen og hvis ære er i deres Hændsel“.

I brug af gjæstelig maad, usømmelig tale, uforsvædig fremt findes dog altfor mange af dem, som gjør krav paa at være Jesu discipule.

Brede, had, bagtalelse, avindsyge flørter, saa at sige, endog blandt dem, der paa søndag kan sulte: „Gud vær mig sundt vordig“. Hvad udnær dette om? Det beviser, at der er altfor mange hyltere og slentjenerer. Disse betænke ikke, hvad det vil sige at være en levende kristen. Sandheden har endnu ikke faaet frigjøre dem.

„Over den, som gjør synd, er syndens straf“. Det besidner endvidere, at menighedslemmer forsamme altfor ofte at frettesætte sin seilende broder lide. Et kærligheds og straffende ord i ret tid vilde vækkelig ofte forandre saa mangt et menneskes liv, redde ham fra fordævelsen. Fordi dette forsømmes, saa er det ogsaa sandt, at den samlede menighed bliver fløvere og fløvere i opfyldelsen af den samme vilg. Ja, det bliver stadigt endog paa ordets forkynder, som derved skrives til at tabe frivilligheden til at udøve sin gerning.

Men det er botemiddel. Det er hjælp for alt dette. Den Helligaand

figer ved Dødb: „Selig er den mand, som ikke vandrer i ugudeliges raad og ikke staar paa syndens vel og ikke ligger i spottens søde; men har sin tro i Herrens lov og grunder paa hans lov dag og nat.“ „Lader Guds ord do rigelig iblandt eder.“ Her er redningen. Guds ord er lyset, som skal vise os synden og dens forfærdelige magt, affstraffe os for den. Men Guds ord skal ogsaa, om vi ikke modstaar den Helligaand, skabe troen i vore hjerter paa den korsfæstede og gjenopstandne frelser. Da vil hjærkligheden til Gud og hans naades ord vokse ved Guds naade dag for dag. Guds ord vil blive mere og mere vundbarlig. Ordet vil gjøre samvittigheden smaa, saa endog den mindste synd føles til bebrøvelse. Da vil velkomne vogte sig alt mere og mere for synd og fristelse; thi han hader synden, som sin værste fiende. „Derfor da Sønnen saar frøet i eder, er I viselig frø.“ Betænt da, dyre lærer, at vi, kristne, ikke skal „stille os lige med denne verden.“ „Men lader I saa eders lys skinne for menneskene, at de maa se eders gode gjerninger og ære eders Fader, som er i Himmelen.“ Lys er vi, saaledes vi er levende kristne; thi da er vi ved troen Guds aands bolig, og Jesus Kristus, det sande lys, lyser i vort hjerte, og dette lys vil da kaste sine evige, hjærkligheds stråler over alt, hvad vi tænker, taler og gjør.

Guds tilgivende hjærklighed

og dens magt over det syndefulde hjerte kan betydes ved følgende fortælling:

En fattig, men fristeligstid og fra London havde den sorg at miste sin eneste datter, der løb fra hende og blev bort i hendes mest læstefulde strøg. Redbrudt af hjertesorg gik moderen til den bekjendte dr. Barnardo, fortalte sin historie og bad ham om hjælp til at finde datteren igjen. Han sagde: „Ja, jeg kan og vil. Slav mig en hel del fotografier af dig, sæt dem i rammer og skriv under: „Kom hjem!“ Dottoren sendte nu disse billeder rundt til værtshuse, bankehuse og andre steder, hvor det værste udstød pleier at færdes, og hængte dem op paa en isnefaldende plads. En aften kommer den unge pige i følge med nogle ligefindede kammerater ind i en saadan laftens huse, og blev stiblikkelig paa moderens billede. I højeste grad forbauset gaar hun nærmere og læser ordene: „Kom hjem“ under billedet. For hvem var det stødte? for hende? Ja, hun saa

heri et sikkert tegn paa, at moderen havde tilgivet hende. Og hun løb den samme aften, just som hun var, hjem og blev hjærkligt taget ind i moderens aabne favn. O. S.

I bibelen taler Gud med dig.

Job. 8, 25: „Da sagde de til ham: Hvem er du?“ Og Jesus sagde til dem: Fra begyndelsen det, som jeg siger eder.“ Dr. Luther siger herfor følgende: „De vil først vide, hvem han er, og ikke agte paa, hvad han siger; men han vil, at de først skal høre, saa vil de kunne erkjende, hvem han er.“

Det gjaelder derfor om at høre og at lade ordet være begyndelsen, saa vil erkjendelsen nok følge. Men hører du ikke, saa vil du aldrig komme til erkjendelsen. Thi det er besluttet: Gud vil være uset, uerkjendt, ufattet uden ordet. Derfor er det forgjæves, hvad man til salighed foretager sig uden ordet; han vil ikke gjøre det, ikke have det, ikke taale det. Derfor lad hans bog, den hellige skrift, hvori han taler med dig, være lagt dig paa hjerte. Thi han har ikke for intet ladet den stride, saa man skal lade den ligge, ligesom om han talte med musene paa halvdelen eller suerne paa bordet. Men man skal læse den, overveie det, tale derom og sætte det i sæt og være vis paa, at han selv, ikke nogen engel eller skabning, heri taler med os.“

Vort arbejdsfelt.

I Vor Frelsers kirke, Tacoma, er der ihøst indskrevet femten konfirmanter.

Fra Decorah, Iowa, berettes, at der nu ved Luther College er 189 elever.

Barneskolen i Ballard besøges regelmæssig af 36 børn. Vor menighed i Ballard har haft stor glæde af sin skole og vi haaber, at den for fremtiden vil vedvare saadan og vokse sig op til en endnu større og bedre skole.

Mrs. O. G. Storaasli og Mrs. M. Storaasli, Tacoma, er netop kommet hjem fra en uges besøg i Portland og Silverton. De fik i den sidstnævnte by anledning til at hilse paa sin gamle prest, pastor N. Pederson, for han flytter syv-

Hr. August Olson af Vor Frelsers menighed, Tacoma, har netop maattet underkaste sig en smertefuld operation. Han ligger paa St. Josefs hospital. Efter doktorens udsagn er der haab om, at han snart kan være paa benene igjen.

„Men naar vi gjør det gode, da lader os ikke blive træt! Thi vi skulle høre i sin tid, saafremt vi ikke trættes.“ Saaledes fik læreren for menighedsskolen i Stanwood forleden dag høre den glæde at overhøre 4 af sine elever, der i frikvarteret sad og talte sammen om himmelen og saligheden. Gud velsigne vore menighedsskoler!

Endnu er der lidt igjen at gjøre, for kirken paa Comano den er færdig. Der mangler ogsaa omtrent \$100 i penge. 65 af disse blev subskriberet for ved menighedsrådet den 10de oktober.

Naar man rigtig for alvor frygter gjæld, er det ofte utroligt, hvor langt man kommer uden gjæld. Er man derimod ikke bange for gjæld, er det mærkeligt, hvor snart det bliver absolut nødvendigt at laane.

Paul Bjelland og Annie Johnson fra Fern Hill blev onsdag sidst uge gteviede i Vor Frelsers kirke Tacoma, af pastor Preus.

Lee Olson og hustru, Tacoma, har netop haft den tunge sorg at miste sit mindste barn, en fire maaned gammel pige, som havde været syg næsten siden hun kom til verden. Gud styrke forældrene i sorgen.

Hans Lindebrække fra Ulvik i Hardanger, er paa besøg hos sine søstre Mrs. N. P. Leque og Mrs. Madli Anderson; hans datter Sara er ogsaa med.

Hr. Lindebrække har i omkring 40 aar været skolelærer i Ulvik og er det fremdeles. Han har nu et aars ferie og det benytter han til at besøge Amerika.

Den nye prest, past. A. O. White, er ankommen til Silverton, og menigheden er ifærd med at bygge prestegaard til ham ved siden af kirken.

Om en 8 ugers tid forlader past. Pedersen os for at drage til sit nye virkefelt i Santa Barbara, Cal.

Past. J. E. Ingebrigtsen stansede ogsaa et øieblik i Stanwood paa sin flugt over vesten.

Om eftermiddagen den 1ste oktober havde kvindeforeningen i Silverton surprise party for Mrs. N. Pedersen og overrakte hende en søt pengesum, som bevis paa dens hjærklighed, og som en erkjendtlighed for hendes arbejde i menigheden, fornemlig i sin tid med at pynte kirken.

Forrige uge ankom til Bellingham Mr. og Mrs. J. J. Ordal. De skal blive vinteren over hos sin søn, pastor Ordal. Ifølge med dem var Miss Johanna Ordal, en søster af pastor Ordal, og en kusine, Miss Nicoline Erickstad. De unge damer skal ogsaa tilbringe vinteren i Bellingham.

Søndagen den 1ste oktober optoges offer i Silverton til indremissionen, der beløb sig til \$82.85. Det er anden gang Silverton mgh. har ofret til indremissionen saar, ialt omkring \$70. Den lod ogsaa sit konfirmationsoffer gaa til indremissionen. Det er som det bør være. Og der er flere menigheder i distriktet, som har gjort det ligesaa godt, maaske bedre. Dette er glædeligt, da det ved siden af den rige hjælp, distriktet faar fra Iowa og Minnesota distrikter, sætter Pacific distrikt istand til at udføre en hel del indremissionsarbejde.

Pastor Carlo A. Sperati er nu i fuld virksomhed i Decorah, Ia. Han blev modtagen, som ventelig var, med aabne arme. En delegation af hans venner mødte ham og hans familie i Calmar (en junction 12 mil fra Decorah) om gatten, da de kom did.

Næste dag blev der givet ham en serenade af hele musikkorpset, som marscherte en mils vei for at finde ham. Det rygtedes, at prof. Haldor Hanson ganske stiltiende var kommen til byen. Og afsted har det med prof. Sperati i spidsen lige til St. Cloud hotel, hvor, ganske rigtig, prof. Hanson, efter adskillig søgen, opdagedes. Studenterne fik saaledes ogsaa anledning til at vise sin færrige afholdte musiklærer vel fortjent hyldet.

Pastor N. Pederson holdt sidste

søndag sin afskedsprædiken i Silvertown, Ore., for en stor forsamling. Det er nu tolv år siden han begyndte sin virksomhed der, og Gud har ladet ham få se store frugter af arbeidet.

Han fremhævede i sin afskeds-tale, at han, om end i skrøbelighed og ufaldtømmenhed, havde "forkyndt alt Guds raad" til salighed. Tilslut holdt han fra kordøren en inderlig formanings-tale til menigheden om at blive fast ved "Guds naades evangelium". Han henvendte sig tilslut i hjertelige ord til sine konfirmanter, og bad dem for deres sjæls saligheds skyld, trods alle angreb fra både indre og ydre fiender, at blive faste og ubevægelige i den store hovedsands-hed, at Jesus Kristus alene er vej til salighed, den sandhed, som han under undervisningen først og sidst havde indprentet dem, og ikke gik sig, for hver enkelt af dem havde fattet den saaledes, at han ikke ved krydspørgsmaal kunde røkke den. Offer optoges til past. N. Pedersen.

Den 20de august havde past. Pedersen haft en reunion med sine konfirmanter, hvor omkring 50 af de 80, som han havde konfirmeret her, var tilstede. De andre var bortrejste. Han knyttede sin tale til de unge den dag til Joh. tredje brev 4de vers: "Jeg har ingen større glæde end denne, at jeg hører mine børn vandre i sandhed".

Puget Sound kreds af den norske synode møder, om Gud vil, i Sylva-na, past. Dales kald, 24-26 okt. Mødet åbnes med altergangs guds-tjeneste formiddag kl. 11.30. Prædiken af past. O. J. H. Preus. Skrifttale ved past. O. J. Ordal.

Forhandlingsgjenstande er:

1. De rette frikirkelige principer, ref. past. Harstad.
 2. Menighedsakolen, ref. pastor Tjernagel, supl. past. Bjerke.
 3. Den kristnes ansvar for brugen af sine jordiske midler; ref. past. Foss, supl. past. N. P. Navier.
- O. J. Ordal, J. O. Dale,
form. sektr.

Gundat! I Bor Frelser's Kirke i Tacoma er fundet en præfektade, som sandsynligvis tilhører en af præstene, der deltog i Missionsreisen i Tacoma forleden søndag.

Bekjendtgjærelser.

Pastor. Stattebøls Iald.

Klasse 15 okt. kl. 10.30.
Byskole 22 kl. 10.30.

Tacoma.

Bor Frelser's evng. luth. Kirke af den norske Synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. (perronn).

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form.

Dre J. S. Preus, Pastor.
1701 So. J. St. Tacoma.

Seattle.

Jimmannel's lutheriske Kirke af den norske Synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. M. Stab, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

De som agter at overtære kredsmødet i Silvana 24-26 oktober, bedes om at melde sig til under tegnede for snart som muligt.

J. O. Dale,
Silvana, Wash.

California specialkonferens møder om Gud's vil, hos past J. Johansen i Fresno, Cal., den 8de til 15de november. Forhandlingsgjenstande: "Deliggjørelsen", og "den norske synodes engelske mission", Pastorat prædiken under mødet.

E. M. Stenrud, sektr.

Barnehjemmet i Parkland.

Se pastor Stenrud 45, past. Arisby 1.31, past. Dolven 2.80, past. Steen 5.00 past. Sørbe 1.00, past. Soltey 5.00, past. Eng-Olsen 5.00, J. O. Hildal 2.70, past. Torgerson 5.00, past. Sævi 11.10, - \$45.2'.

Mrs. S. S. Kanilleberg 1.00, T. W. Olsen 1.00, P. Olsen 50c, Mrs. Turen 1.00, Mrs. Ristoff 50c, O. E. Eide 1.00, Mr. og Mrs. S. Steen 2.00, Mr. og Mrs. Olsen 2.00.

Se past. J. O. Dale: Konfirmationsoffer i Arlington 14.35, en ubekendt 5.00, Mrs. John Stenrud 4 past. ubekendt.

Næsten vellygte gaverne og gaverne.

Mrs. T. Larsen,
Kassjerer.

Betalt paa Herold.

Mrs. F. Knud \$1, Mrs. O. S. 50c, P. O. Stenrud 50c, Mrs. H. Ristoff 1.50.

"Se paa den lyse-røde lap."

Pacific Distrikts Præstev

Blattau J. 201 175 Rockford Wa.
Borup, P. Omeka, Cal., cor. W & Pratt St
Bjerke, K. O. Cor. 10th & Donovan Str.
Bellingham, Wash.
Christensen M. H. 125 State Street
Oakland Wa
Garsken, P. R. W.
603-20th Str., E. Oakland, Cal.
Dale, J. O., Silvana, Wash.
Eger, Olaf, 933 E. 27 St.
Los Angeles, Cal.

J. E. G. 2830 Lombard Ave. Everett, Wa
Evensberg D. 1668 Howard St.
San Francisco, Cal.

Gagoe, O. 425 10th 10th Street,
Phone: Scott 2133. Portland, Ore
Gustoch, S. E., 916, 33d St.
Oakland, Cal.

Harstad, P., Parkland, Wash.
Hellefson, O. E., Oranjer, Idaho.
Holsen, O. M., W. 6, 3rd Ave.,
Spokane, Wash.

Johansen, J. 304 J St. Fresno, Cal.
Parson, W. H. Livermore, Cal.

Rielsen, E. J. O. Hayward, Cal., Cor. E
Ordal, O. J. 1016 Gladstone
Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Rebergen, R. Silvertown, Oregon.
Preus Dre J. S. 1701 So. K St.
Tacoma, Wash.

Stattebøll O. Parkland, Wash.
Stab, H. M., 1610 Minor Ave. Seattle, Wa

Sprengsen, H. B. 1834 Duane St.
Astoria, Ore.

Stenrud, E. M. 3440 18th St.
San Francisco, Cal.

Stenrud, E. M. Steamboat Wash.

Eiløvs.

En eiendom i Parkland, bestående af hus, barn, god brønd og to lotter, samt en halv mil fra Parkland, 8 acres land, alt indfæncet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man kenvande sig til A. A. Fangsrud eller Pacific Herald.

Eilsalg.

Jeg er nødt til at sælge følgende eiendomme i Parkland, alt under et eller parstik:

1. 3 lotter med godt 10 rum's hus ic., nær akademiet og luth-parken.
2. En tract paa ca. 2½ acres (34 lotter.)
3. En do. 4 lotter.

D. Stattebøll.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE JOHN 1716.
TEL. RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH.

Godt logis!

- 25 cts. for natton - ved at henvende sig til pastor Hagoes 125 East 10th St. Portland, Ore. Phon: Scott 2133.

R E Anderson & Co

Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1613 A St, Tacoma Phone Main 432

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Riga Balsam etc., Hesselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Beef,
Iron and Wine samt den fineste
Lofoten Torsktelevertran kan er-
holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Me B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Levering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Edv. Jsaksen,
en norsk uhrmager
i byen, 1102 Tacoma Ave.,
samme butik som Lien's
Pharmacy, et pent udvalg af
ure for salg.

F J Lee

PHOTOGRAPHER
15 Commerce St
Jefferson Ave.
TACOMA, WASH.
Phone Red 7236.

Fra Kirken i Norge.

(Med D. B.)

De svenske præster vedbliver fremdeles at prædike den nu velkendte forældede lære, at krig, endog angrebsskrig, er en gudvelbehagelig ting. Et huffet hospitant Demmans prædiken i seminarer, at de norske „oprøvere og rebeller“ først maatte „tvinges til lydighed“ for derefter at mødes med „Hjertelighed.“ Det bekendt er ogsaa den berøgtede præst og statspolitiker Waldstrøms opbyggende nedretning af Norge.

Foruden flere andre har nu ogsaa pastør Dr. Friis i Trondheim høvedet denne barbariske bloddrypperde lære. Paa grundlag af den dags tekst: „Gifter eder sig fiender, vellygne dem, som eder forbander osv.“ har han i slutningen af sin tale under stor „rørelse“ i forsamlingen anvendt dette Jesu ord herhen, „at et folk kan nås af at gribe til det haardeste middel, som den moraliske verdensorden har indsat som det yderste foretræk mod menneskelig dandskab og synd for at slippe uretfærdighedens og det fjolske hals op ad mod samfundets kiste og fred.

Det er den første(!) opgave, et folk kan erholde, at hæbe retfærdighed og sandhed som et ægte fredens værk, men det ogsaa i den yderste nød skulde li med vandenmagt.“

„Se, Daadmand“ priser sandhed og menar, at den kan gælde „som es afmængdelig i ethvert(!) betragtnings; ad det svenske folks opgaver i den nu ærende krise.“

Et overfald er et fredligt mord med krig, saa folk tjæk i mørke — er dog en vidunderlig anvendelse af hnt Jesu ord: „Gifter eder sig fiender!“ Det er, som var vijsatte tilbage til en katolske inkvisitors bøger og dens ord. De svenske præsters eneste undskyldning for sig gudvelbehagelig tale er vel den, at de efter den gamle regel: „flet elskab forbedrer gode fjender“ er forpligede i den høje og adelstomme, som endnu ligger som tøl over det svenske folk.

Den norske opfating af krig vil være af talende lille stykke i „Dandskab“.

Vingrebsskrig er mord.

Den, som overfalder og dræber et andet menneske, er en mordet og d. m. med som en mordet.

Godt andet end et folk af meedere — da det, som overfalder et andet folk af krig og dræber mennesker i tusenvis.

Mord er mord og den første og

skændigste forbrydelse, hvad enten det udføres af et enkelt menneske eller af et helt folk

Derfor er det første, det folk bør gjøre, som forsvarer angrebsskrig og truer med angrebsskrig, at afskaffe al krig for moral i sit land.

Først da er det i sandhed i skuld.

Stiftsprestemødet for Kristiansand sammentraadte torsdag den 7de febr. i ungdomsforeningens festsal, Kirker „Stab Huset.“

Mødet aabnedes med velsignelsen af biskopen.

Ell dirigent valgte biskop Thorildsen, til vice-dirigenter provst Kristensen og pastor Jonas Dahl.

Derefter holdt sognepræst J. E. Thorsen, Dyboog, et interessant foredrag om pauls ord, „at være alle for alle,“ anvendt paa prestegjerntingen i nutiden.

Mødet torsdag eftermiddag dirigeredes af provst Kristensen. Kateder Griem fra Forsund holdt et nobelt foredrag om temaet: „Godt lærer skriften om at helende synd for mennesker.“ I den hellige diskussion som fulgte efter, deltog ogsaa indremissionsarbejdere, der i et antal af 40-50 var indbudne til mødet.

Frederik holdt biskop Thorildsen for præsterne og prestestruerne et hjertevarmt og vandskyldt foredrag om „den plads som fattigelsen har havt i en præstliv.“ Ell foredraget sluttede sig opbyggelige og hjertevarme vidnesbyrd af mange præster.

Mødet fortsattes fredag eftermiddag med pastor Jonas Dahl som dirigent.

Sognepræst Thorsen fra Helleland holdt et godt og vel orienteret foredrag om „at drøge garnet ind og fiske paa land.“ Tjenestens hovedmaal og de forskellige maader og midler til dens opnaelse. Herunder kom ogsaa eftermødene paa tale og sit — afsluttede sine metodeliste og i. k. l. afsluttede sin anerkjendelse.

Indremissionsarbejdere var ogsaa ved dette møde tilstede og deltog flittigt med præsterne i den gode og opbyggelige diskussion.

Sognepræst Lunde holdt torsdag et overmaade grundigt og hjælpende foredrag om vore viktarsforordninger og deres tilsmækkende anvendbarhed. Ell foredraget fulgte en livlig diskussion.

Derefter holdt sognepræst Skaa et varmhyllende foredrag om frivillig oprettelse af et fond til understøttelse

af Kristiansands stifts gel tilges trængende Efterladte.

Søndag prædike biskopen og andre fremmede præster i byens kirker. Og Søndag Aften Kl. 7 afsluttedes mødet med fest i Bethania.

Indremissionsens 50-aarsjubileum skal afsluttes over to dage. Den første dag skal indledes med festgudstjeste

nexte i Talmeyergadens missionshus, hvor biskop Dr. Bang skal tale. Om aftenen holdes en større festlig afslutningssammesteds. Næste dag afholdes foredrags- og diskussionsmøde om indremissionsen paa samme sted. Om aftenen er der fest for indremissionsarbejdere og arbejdsfætre.

„Se paa den lyse-røde lap.“

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinaviske Klædehandel. Mænds og Batters Klæder, Underbøi, Hatte og Sho
10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sashes and Doors.

2309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

H E Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151



We will sell you Reliable Bicycles fully guaranteed for \$25. The Excelsior Standard, made of cold drawn steel tubing, beautiful finish, famous guaranteed tires. For cash or on easy weekly or month's payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

Parklandnyheder.

„Willing workers“ mødte forrige søndag hos mrs. Ström.

Mrs. Jurgensens yngste datter er nylig ankommet til Parkland.

Pastor Prens kom til Parkland onsdag for at fortsætte øvelserne med skolens „band“.

Mr. I. Opatad er vendt tilbage for at gjenoptage sine studier ved P. L. A.

Parkland menigheds-skole begyndte sit nye skoleaar mandag. Pastor Aaberg er skolens bestyrer.

Parkland kvindeforening har ogsaa besluttet at give \$50 til ny bygning ved vor missionsstation i Alaska.

Endel af humleplukkerne er nu vendt hjem fra Puyallup, enkelte med „hop poison“, som en erindring.

Rev. N. P. Xavier var i Poulsbo sidste søndag. Han fortæller, at de fleste af Alaskafarerne derfra er vendt tilbage.

Miss Helene Stubb, som en tid frekventerede P. R. A., besøgte nylig skolen i følge med en miss Dalen.

Miss Julia Fossum fra Decorah, Iowa, besøgte først i denne uge bekendte i Parkland. Hun saa ogsaa indom til P. L. A.

Mr. Peter Bomland fra Newman Grove, Nebr., besøgte nylig skolen og venner i Parkland. Han var paa reise hjemover.

Elevantallet ved skolen vokser, om end ikke meget hurtig. Der er for tiden noget over 50 ved skolens forskellige kurser.

Peder Bruland og mrs. Røed fra Newman Grove, Nebraska, besøgte forleden bekendte i Parkland, besaa barnehjemmet og menigheds-skolen m. m. De har været paa besøg hos slægt og venner i Bellingham, og var nu paa reisen om Portland og Colorado til hjemmet.

Miss K. Lauridsen, graduert fra P. L. A. for '05, holder nu skole i Venber, Ore. Herold ønsker tillykke.

Hanna Jacobson reiste forrige mandag til Bellingham for at tage et „review“ kursus ved statens normalskole.

Miss Clara R. Knudsen fra South Bend, Wash., besøgte nylig sin søster i Tacoma; hun saa ogsaa indom P. L. A. og hilste paa fordums lærere og kamerater.

Mr. M. Glaso og søn er nylig vendt tilbage fra fiskekannerierne i Bellingham efter en vellykket sæson. En prøve paa røget laks kan Herolds forrige redaktør bevidne er god. — Mange tak.

Mr. og mrs. Blom, som før boede i Montevideo, Minn., men for et par-tre aar tilbage flyttede til Fairfield, Wash., besøgte Parkland i forrige uge. Her traf de enkelte gamle kjendte og saa ogsaa indom til P. L. A.

Skolens board of trustees: past. Tjernagel, Christensen og d'hr. Losnes og Knudson, havde møde tirsdags aften og onsdag formiddag. Prof. Hong skal faa ferie til 5de dec. Andre beslutninger kan endnu ikke offentliggøres.

Andrew Hagan, mrs. S. Wenberges svigersøn, som med familie var paa reise hidud, døde undervejs. Han blev begravet paa Parkland menigheds kirkegaard onsdag eftermiddag under stor deltagelse.

Maaite Herren selv yde sin balsom i de blødende saar.

Miss L. A. Mint, direktør for „The National Liberal Art & Science Leagues“, giver for tiden foredrag ved P. L. A. over tegning og skissering, som de bør undervises i vore skoler. Hun illustrerer sine foredrag med blyant og farver. Vi forstaar, at Staten Washington har givet denne „league“ en pynt ved sundet ca. 8 mil vest for Tacoma, hvor sommerskole vil aabnes den 30te Juli næste aar.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundlig udbannelse paa et kristeligt grundlag og faaledes blyttiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekløningerne, naar det gælder at anstætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. Skolen har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har faaledes høst bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorefter den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fets forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for ungdommere, og et kursus i madlavning og husholdningslære.

Hvad det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Østertimen begynder den 12te September 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R J Hong,
Parkland, Wash.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public
Udfærdiger Skjæder Kontrakter osv.
Parkland, Wash.

Tilsalg!

En god gammel farm paa 160 acres, med jernbanestation paa landet, kun 4 mil fra Parkland, og barn og andre bygninger i god stand, alle slags træ- og jordbrugstødskeber, godt team, fuld befæstning af loag, 30 „heads“ og creamery kan for rimelig pris paa gode betingelser kjøbes ved hændelsen til J. Reed eller Pacific Herald.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsoining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Cil Salgs.

100 acres, en del indsaad med hus, en del skov, rissen praktisk med rindende vand, 14 mil fra Parkland. For nærmere underretning henvende man sig til D. & G. Storvick, Parkland, Wa.